

PREMIUM

Jan Verkaik. © Foto Ruud Voest

Voormalig FC Utrecht-scout Jan Verkaik geniet ondanks Alzheimer

Als voetballer, trainer én hoofdsout van FC Utrecht zwierf Jan Verkaik (73) jarenlang over de velden. Recent is er Alzheimer bij hem geconstateerd, wat vooral invloed heeft op zijn kortetermijngeheugen. Verkaik doet één keer zijn verhaal. „Ik hoop dat ik het nog een tijdje volhoud.“

Stan Bos 17-11-19, 16:06 Laatste update: 16:07

Het komt voor dat ik iemand zie lopen en denk: hé, die vent ken ik. Dan moet ik aan Corrie vragen wie het is

Jan Verkaik

Er zijn dagen dat Jan Verkaik van de bank in de woonkamer opstaat en naar de keuken loopt. Eenmaal bij het aanrecht staat hij stil, kijkt, denkt na en vraagt zich af wat hij ook alweer kwam doen. Twintig seconden eerder was hij nog voornemens om

koffie te zetten, maar nu het langzaam bewolkt wordt in zijn bovenkamer laat vooral zijn kortetermijngeheugen hem in de steek. Als hij met zijn vrouw Corrie op stap is geweest, weet hij niet meer waar de auto geparkeerd staat. „Het zijn allemaal van die stomme dingen”, vertelt hij rustig aan de keukentafel van zijn woning in Maarssen. „In het begin had ik er moeite mee, maar inmiddels heb ik me erbij neergelegd.”

Zijn echtgenote Corrie, met wie hij al 52 jaar getrouwd is, steunt haar man door dik en dun. Regelmatig draait Verkaik zich om naar zijn vrouw. „Hoe zat het ook alweer, Cor”, roept hij op momenten dat hij het antwoord op de vraag niet meteen paraat heeft. „Het komt voor dat ik iemand zie lopen en denk: hé, die vent ken ik. Dan moet ik aan Corrie vragen wie het is. In het begin vond ik dat verschrikkelijk, maar nu accepteer ik dat het een probleem is bij mij. Gelukkig heb ik vrienden, familie en bekenden om me heen. Ik geniet bewuster van het leven, ben blij dat ik nog overal naartoe kan. Daar is zij (wijzend op zijn vrouw, red.) medeverantwoordelijk voor.”

Voor hem op tafel ligt een dik boekwerk over zijn leven, samengesteld door UVV, de Utrechtse voetbalclub waar hij ooit werkte. Op de cover een foto van FC Utrecht uit de periode 1979 - 1983, toen Verkaik de rechterhand was van hoofdcoach Han Berger. Het is een groepsfoto met daarop de jonge versies van Jan Wouters, Hans van Breukelen, Koos van Tamelen, Herman Verrips, Ton du Chatinier en Gert Kruys.

Ondeugende groep

„Een leuke, ondeugende groep”, herinnert Verkaik zich. „Op trainingskamp in Norg gebeurden er 's avonds allerlei dingen. Han Berger had het idee dat niet iedereen op tijd in bed lag en via de regenpijp het nachtleven inging. Dus wij gingen posten bij de regenpijp. Het duurde nog geen vier minuten, voordat we de eerste hadden betrapt. Han en ik kwamen niet meer bij van het lachen.”

Jan Verkaik heeft een fraaie carrière achter de rug. Semiprof bij Elinkwijk en HVC, het latere Sportclub Amersfoort. Hij stond als speler in het Olympisch Stadion tegenover Johan Crujff. Als trainer diende hij Elinkwijk A1, Ultrajectum, FC Utrecht, Zwaluwen Vooruit, Holland, Argon en FC De Bilt. Hij reeg de prijzen aaneen. In de Domstad was Verkaik bovendien bijna vijftien jaar hoofdsout, totdat FC Utrecht ruim vijf jaar geleden besloot een andere weg in te slaan. Voetbal is zijn lust en zijn leven. „Ik heb een leuke carrière gehad. Dat vergeet ik nooit meer, vooral de positieve dingen en dat waren er veel. Ik kijk daar echt met plezier op terug.”

© Foto Ruud Voest

Ik heb me erbij neergelegd. Dat maakt me vrolijk en vrij. Ik hoop dat ik het nog een tijdje volhoud

Jan Verkaik

Met zijn vrouw vult Verkaik nu de dagen. Eén keer per week een ochtend in de sportschool, daarnaast doen ze in klein groepsverband aan Taekwondo, een sport die is gericht op zelfverdediging. Verkaik: „Dan liggen we met z'n allen vaak helemaal in een deuk.”

Een paar weken geleden waren ze bij de kick-off in Huize Transwijk van het project Tikkie Terug, waar ze ook de film bekeken over de fusie die leidde tot FC Utrecht. Als het even kan, gaan ze langs bij UVV, Kampong, Elinkwijk, FC De Bilt of clubs waar hij nog meer een verleden heeft. „Ik merk aan Jan dat hij zich dan goed voelt”, vertelt Corrie Verkaik. „Iedereen is heel erg begaan met Jan. Ik vind voetbal zelf ook leuk. We zijn 52 jaar met elkaar getrouwd. Iedereen die Jan kent, die ken ik ook.”

De consequentie van zijn ziekte is dat Verkaik nooit meer alleen naar buiten kan. Altijd moet er iemand bij zijn, al is autorijden toegestaan. „Jan heeft laatst examen gedaan”, vertelt Corrie. Het zijn vooral die kleine dingen die hem hinderen.

Wakker

„Soms word ik wakker en dan moet ik Corrie vragen welke dag het is. Of dan herinner ik me niet meer wat we hadden afgesproken om die dag te gaan doen. Dat is nog steeds klote.” Corrie: „Maar zijn pincode weet hij dan weer wel. Het is bijna

niet uit te leggen. Voorheen deed Jan alles zelf, nu heeft hij hulp nodig. Gelukkig wil iedereen helpen."

Verkaik weigert bij de pakken neer te gaan zitten. Tijdens het interview zegt hij een paar keer dat 'het best goed met me gaat'. „Ik heb me erbij neergelegd. Dat maakt me vrolijk en vrij. Ik hoop dat ik het nog een tijdje volhoud. Dat verwacht ik ook eigenlijk wel."

Verkaik wendt zich opnieuw tot zijn vrouw. „Weet jij nog wat te verzinnen, Cor?"

‘Jan was mijn trainer en mijn mentor’

Mark Verkuyl leerde Jan Verkaik kennen toen hij als jeugdspeler bij FC Utrecht speelde. „Jan was mijn trainer. Die ervaringen koester ik”, zegt Verkuyl. Toen de huidige coach van het Utrechtse Kampong na omzwervingen terugkeerde bij FC Utrecht werd hij jeugdtrainer. Met Verkaik maakte hij onderdeel uit van het scoutingsapparaat van de profclub.

„Jan was eerst mijn trainer en later mijn mentor. Niets dan lof voor hem. Zijn vrouw ken ik ook goed. Ik sprak Jan toen wij met Kampong voor de beker bij FC De Bilt speelden. Toen merkte ik nog weinig aan hem. Voor Jan vind ik het afschuwelijk dat het langzaam steeds minder wordt. Ik hoop dat ze er snel medicijnen voor vinden. Ik heb niets dan respect dat hij zijn verhaal doet in de krant.”

Koos van Tamelen kent Verkaik al vanuit zijn tijd dat hij prof was bij FC Utrecht. „Jan was toen assistent van Han Berger. Wat me vooral bijblijft aan Jan - buiten het feit dat hij een goed mens is - is dat hij ook een goede trainer was. Jan was uiterst punctueel. Als hij een training had voorbereid waar hij zestien spelers voor nodig had, dan waren er ook zestien spelers beschikbaar. Ook later heb ik in verschillende hoedanigheden altijd prettig met Jan samengewerkt, waarbij afspraak altijd afspraak was. Daarnaast toont hij altijd belangstelling voor spelers en trainers met wie hij heeft gewerkt. Voor de trainer Verkaik heb ik enorme waardering. Bij bijna elke club waar hij heeft gewerkt, boekte hij successen. Jan was en is wat dat betreft nog steeds een voorbeeld voor mij.”